

quaestione videtur tenendum cum Anchar, quod ius patronatus filii reseratum, nulla hereditum facta mentione, genitilium est, ad quod acquirendum minime desideratur, quod filius, vel decedens hereditatem adeat, immo ea repudiata, admittit debet, Lotter. num. 44. cum seqq. Deel. conf. 149. num. 1. Rota decf. 25. 1 num. 3. part. 2. in recent. Vianian. lib. 4. cap. 2. num. 3. & quia quis simpliciter releratur, foret hereditarium, nec filii nisi heredes admittentur, Vianian. num. 4. tamen ubi expressum filii reseratur, familiare iudicatur, expressum enim facit cessare tacitum, l. vlt. C. de pact. conuent. Menoch. de presumpt. lib. 3. pres. 6. num. 41. Vianian. sup. cap. 9. num. 56. verf. Hoc stante, Ceual. commun. tom. 2. quest. 8. 28. num. 116. & prouidio hominis prouidionem legis, l. cum ex filio 3. 9. 6. Filio, ff. de vulgar. Cyriac. tom. 1. controv. 129. num. 29. Ceual. sup. quest. 780. num. 220. Menoch. conf. 206. num. 67. Nec sutorum nomine venient heredes, & huic sententiæ suffragantur plures laudati, sup. num. 42. Contrarium tamen sufficit cum D. Couar. Sanch. d. dub. 93. num. 9. Spin. sup. num. 52.

Num. 8.

104. Huc spectant tradita sup. lib. 1. cap. 13. à num. 10. Vendita hereditate, ius patronatus, quod in ea fuerit, in emprem transfertur, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 24. num. 25. Sanch. conf. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 80. num. 9. Spin. in specul. testam. glos. 4. ex num. 111. Berol. in cap. ex literis, num. 63. de iure patron. Mantic. de rati. & ambig. conuent. lib. 4. tit. 12. 4. num. 7. Paul. de Citadinis de iure patronat. part. 9. quest. 3. num. 9. Ceual. commun. tom. 1. quest. 717. num. 3. Thom. del Bene de immunit. Ecclesiast. tom. 2. cap. 17. dubit. 14. num. 4. Bernard. Diaz reg. 401. Marecot. variar. lib. 2. cap. 55. num. 9. Lotter. sup. lib. 2. quest. 9. num. 42. Paul. Fufc. sing. 115. lib. I Hermofill. in l. 15 glos. 4. a. n. 2. tit. 5. p. 5. & ita te- nendum est.
105. Quod cum Lotterio, & alijs intelligas, etiam nihil de iure patronatus Ecclesiastico dictum sit, quoniam tacite actum censetur, ut cum bonorum valueritate ad emprem trahatur: quoties enim quid distrahit, omne id venditum videatur, quod ei adhaeret, aut sub ipso contine-

tur, nisi excipiatur, vt probavit sup. lib. 1. cap. 15. num. 5.

Ibi: Ceterum Paulus Eleazarus.

At ad eius principalem proximam conclusionem, ius patronatus Ecclesiæ, vendita hereditate, in qua illud sit, ad emptorem peruenire non posse, sententia Cœlia in cap. p. pater. part. 2. verb. Trebelianice, num. 7. de testamento. in 6. Nicol. Garcia de beneſ. part. 4. cap. 9 ex num. 13. Vianian. in prax. turis patron. lib. 4. cap. 1. num. 9. Bonifac. de Vitalinis in Clement. plures, 6. vlt. num. 12. de iure patronat. Gratian. Falcon. reg. 341. num. 5. Aug. Barbol. de off. & porc. Episcop. allegat. 7. 1. num. 8. Cened. ad Decretal. collectan. 5. num. 2. quibus accedit videtur Pat. Suan. de Religion. tom. 1. lib. 4. de simon. cap. 28. num. 19. Quæ sententia communiter ab omnibus linatur, quando in eadem hereditate villa, vel castrum extat, cui ius patronatus annexum est, quoniam tunc proculdubio accessionis vi emptori quæritur, Vianian. num. 10. 11. Garcia num. 16. Barbol. ubi proxime, Sanch. num. 10. Lambertin. de iure patronat. lib. 1. cap. 2. q. 5. art. 15. Sed absolute prior sententia verior est.

Num. 8.

Ibi: Quibus & aliaratio accedit.

Est apud Interpretes controvolum, ut tellatur Lotter. d. lib. 2. quest. 11. num. 29. num. 11. ius patronatus Ecclesiasticum, hereditate restitura, ad fidem commissariatum vniuersitatis spectet & pars negativa magis obtinuit, quam suffitent Peregrin. de fidem commis. art. 6. num. 3. Sanch. d. cap. 3. dub. 94. num. 2. Garc. sup. cap. 9. & num. 17. Vianian. lib. 4. cap. 2. num. 6. Camil. Borrel. in summi. decision. tit. 32. num. 63. Barbol. sup. num. 9. Enman. Suan. in thesaur. recept. sentent. verb. Patronatus ius, Baecia de decim. tutor. cap. 23. num. 31. Confla sup. num. 4. Padilla in rubric. num. 25. C. de fidei commis. Didac. Perez in l. 1. tit. 6. lib. 2. Ordinam. Eust. de substitut. quest. 634. num. 2. Gregor Lop. in l. 12 glos. 11. tit. 5. part. 6. Ceual. sup. num. 3. Ratio est, quia præsumitur, voluntate testatorem ius illud apud heredem permanere, quem honorauit (cum & ipsum honorificum sit) folium emolumento pecuniario in fidem commissariatum translato, qui esti vniuersitatis fuerit, heres non censetur, quoniam locum eius obtineat, Sanch. Greg. Lop.

&

& alij. Quam sententiam ex dictis in calce numeri precedentes limitabili, quod est absque controversia. Et altera limita, ve infra. num. 114.

Ibi: Cum Romanus in d. l. si patroni.

108. Sed partem affirmatiuam à communali recedentes cum Romano tenuerunt Molini. de primogen. d. cap. 24. à n. 7. & ibi Ad. dir. Lotter. sup. d. quest. 11. n. 29. cum seqq. Gurierr. de tutel. part. 3. cap. 29. nu. 15. & communem dicit Ceual. sup. n. 1. contentit Molin. de iust. tract. 1. disp. 188. In fine, ubi esti hæc opinionem veriore agnoscat, à communali in praxi non esse recedendum monet, donec alterius Molini. opinio recepta est, qui, & Lotterius eam latè defendit, & ad l. quis 4. 2. 6. Restituta ff. ad Trebelian. responder.

109. Hæc quidem quanto potius facti, quæ iuris esse videtur, quia cum vniuersitate bonorum ius patronatus transferri, nō est prohibitum, vt Molin. d. c. 24. & Lotter. probant, dubium verò circa voluntatem testatoris veratur, an voluerit, honorem patronatus ab heredem, vel fidei commissariatum pertinere, in quo qualitas perfonarum, & alia que conjectura sunt atten- dende, que nisi aliud suadeant, communis sententia obseruanda est ex d. l. quia prouide, 6. Restituta, & ratione tradita sup. n. 107. cui Sanch. & alij nituntur.

Ver. His vero rationibus.

110. Præter rationes adductas per D. Co- nar. sup. n. 8. pro opinione Eleazar, qui busidem in presenti fatigatis alia non contemnenda consideratur; nam heres uendendo hereditatem, verè eam nō distrahit, siquidem per actionem, quæven- dirio non ponit, talis esse definit, bonaque hereditaria propria ipsius heredes esse cooperunt, l. cum heredes 23. ff. de acquir. pos. ff. Vianian. lib. 4. cap. 2. n. 10. atque ita vniuersitas dicitur vendi quoad verba, non in re, que vniuersitas in sua singularetates soluitur, itav. singulæ res per se distractæ videantur, Vianian. num. 6. Ricc. in prax. for. Ecclesiast. decf. 179. num. 146. Garcia. d. cap. 9. num. 12. Rota decf. 1152. n. 3. part. 3. in recent. Vnde & ius patronatus separatim venditur, quod iure non licet. Quid argumento vitur Vianian. lib. 4. cap. 1. n. 9.

111. Cui pro communali sententia poterit

responderi, hereditatem dupliciter ad- huc post aditam hereditatem considera- ri, vel confusam cum bonis heredis, vel ab eis separatam quatenus est vniuersi- um, quod defunctus reliquit tempore mor- tis, in quod heres succedit, ius hac ratio- ne est quid vniuersale, non sic sub illa, cu- autem distrahit non consideratur, vt pars patrimonij successoris, sed vt defun- ctæ substantia, ideoque hereditas nuncu- patur, que viventis nulla est, l. 1. ff. de her- edit. vel action. vendit. Hæc est, vt singula- res hereditarie non ceantur venditas, sed vniuersitas, in qua continentur, Ant.

Gom. varia. lib. 2. cap. 2. n. 44. Hermofill. int. 3. 4. glos. 1. n. 1. tit. 5. p. 5. Quod aperte

confit ex l. 2. ff. ead. dñct. gl. sibi verb. De euclitione, qua probatur, venditorem her- editatis non teneri de euclitione pro rebus singularibus hereditariis, quæ euinc- entur, Olea de cession. iur. tit. 7. q. 5. n. 14. Cyriac. tom. 1. controv. 17. n. 26. de quo- fus Hermofill. ubi proximè, quia singula- res leorū non venduntur. Sic & ius pa- tronatus transferri in emptorem heredi- tatis, nihil impedit.

Ibi: Imo & pars hereditatis restituta fuerit.

Si hereditatis pars distrahitur, cum in ea ius patronatus Ecclesiasticum fuerit, empor pro ea parte efficitur patronus, Hermofill. in l. 1. 5. glos. 4. num. 5. tit. 5. p. 5. Salecd. in addit. ad Bernard. Diaz reg. 401. ampliat. 1. Sanch. d. dub. 80. num. 3. & dixi sup. lib. 1. cap. 13. n. 12.

Sed superior assertio de traslatione iu- 113 ris patronatus in emprem hereditatis minime procederet, si in ea nihil effudit, vel aliquid ira exiguum, vt premium proprio iure patronatus constitutum ag- nolicatur, Lambertin. d. quest. 5. art. 15. n. 12. Sanch. n. 10.

Num. 9.

Addre Sanch. d. cap. 3. dub. 93. num. 8. qui 114 num. 5. docet, melioratum in tertio, & quinto non succedere parenti in iure pa- tronatus Spin. d. glos. 4. n. 54. Multo ma- gis excludit ex hereditatis, Sanch. n. 4. Lambertin. d. quest. 5. n. 21. Vianian. lib. 4. cap. 2. n. 55. etiam non mala mente ex- hereditetur, nam esti filii ea ex hereditate non noceat quoad successionem in ius patronatus libertorum, l. si patronatus 12. 9. Si quis nō mala ff. debet libertor. alius in

Ec

iu.

iure patronatus hæreditario Ecclesiæ dicendum est ex manifesta differentia ratione, ad illud etenim consequendum sufficit, filium non esse ex hæredatum, licet hæres non existat parenti. d. l. si patronus & s. Ad illud vero, nisi hæreditatem adest descendens non admittitur, ut dictum est sup. num. 102. filius quidem bona mente ex hæredatu. & non nota causa pro ex hæredato non habetur quoad effectus iuris, hæres tamen non est. Sed si pat. per fidem committimur sic ex hæredato iuñ relliquerit hæreditate hoc circuitu vius, ut magis illi contulat luxa l. multi 18. ff. delib. & posthum. & d. g. si quis non malitia, tunc non excludetur à iure patronatus, sed tanquam fidem committarii vniuersalis, qui hæreditate loco habetur, illud capiet luxa doctrinam Molin. de qua sup. num. 108. cum in hac specie plurimum virgeat vehemens presumptio, quod testator voluit, ne ius patronatus apud hæredem extraneum permaneteret, nec filii eo priuari, eti filium alium institueret. Vide sup. num. 109.

Circumstans in legitima institutum vi-
deas, quæ sunt sup. num. 92. vbi de feu-
do, & emphyteusi hæreditarij, & hu cuique
dicta procedunt utique in iure pa-
tronatus mixto.

Ver. Quo sit, ut si filius.

115 Si quis, paternam suam legitimam vēdat, empator minime patronus efficitur, eti filius a patre ius patronatus Ecclesiasticum habeat, quoniam legitimam est bonorum pars, non hæreditatis, vt ex plurimis probat Merlin. delegit. lib. 1. tit. 1. q. 2. num. 1. nisi de commodi filii tractetur, vt ipse cum aliis docet num. 9. 11. & cum in hoc cau non agatur de utilitate ipsius filii, sed alterius, vt bonorum pars vniuersitas dici non potest, vt cum ea ius patronatus transferatur. Sed hoc limitari potest, quando ius patronatus obuenit filio acceptori ad rem existentem in legitima; nam sat erit, vt cum ea ius patronatus transferatur, ad qua vide sup. nu-
mer. 96.

Ibi: Item & illud hic colligitur.

116 De iure patronatus hæreditario potest is, qui Ecclesiam construxit, vel alias illud adeptus primo est, disponere donatione, aut alio titulo in præjudicium suo-

rum, aut extraneorum hæredum, Sanch. sup. dub. 92. n. 1. Viulan. lib. 4. cap. 2. n. 14. vers. Nō obstat, quod patronus, Didac Perez in l. 1. tit. 6. lib. 1. Ordinam. Idem est de antiquo, quod professor a fundatore per successionem habuit, Sanch. sup. Molin. d. cap. 24. n. 30. vbi cum D. Couar. hic reluit, licet ius antiquum hæreditarij vni ex filiis prælegare in præjudicium cœ-
rorum, & ita cōmuniter docent DD. teste Viulan. post cap. 2. n. 27. lib. 14.

Obseruandum est cum eodem Molin. Episcopi consensum interuenire debere, quod regulari est, quoties ius patronatus Ecclesiasticum per se abque vniuersitate in laicos transfertur, Viulan. cap. 1. num. 17. 18. Molin. sup. num. 13. Mantic. decif. 86. num. 6. Barbol. d. allegat. 71. num. 11. 1. f. cœs u. Ecclesiæ, loco Religioso legetur, aut donetur, quia talis contentus minimè desideratur, Molin. sup. Viulan. num. 16. Gratian. discept. cap. 177. num. 3. Pat. Sua. tom. 1. de Religion. lib. 4. de mon. cap. 28. num. 15. Barbol. n. 1. Quod si ab una Ecclesia in aliam transferatur Episcopi concilium, vel alterius Superioris, quæ alienat, requiritur, & aliae solemnitates, quæ in alienationibus rerum Ecclesiasticarum debent adhiberi, Viulan. num. 33.

Donatio autem, vel legatum absque Episcopi assensu nullius est momenti, sed ius patronatus permanet apud donatorem, vel testatorem, Viulan. cap. 4. num. 74. Seraphin. decif. 884. num. 1. Barbol. n. 23. Borrell. in summ. decisione tit. 32. num. 3. Rota decif. 337. n. 7. part. 2. recet. Potest tamen expeditio confirmari, Episcopo cōtentiente expressim, vel tacite admittendo scilicet scierter presentationes per donatarium factas, Viulan. c. proxime citato d. n. 74. Mantic. sup. n. 7. Barbol. n. 15. 18. Rota decif. 17. de iure patr. in antiquo. Imo etiam post mortem donatoris, Viulan. ibi. Rota decif. 18. de iure patron. in antiquo. & d. decif. 337. num. 7. Licet aliquid sit post mortem donatorij, vt Viulanus testatur sufficie dicendum.

Vicarius, etiā generalis cōsentire alie-
nationi nequit, nisi speciale mandatum ha-
beat, Viulan. c. 1. n. 25. Garcia de benef. p. 5. cap. 9. num. 75. Barbol. de ptes. Episcop. part. 3. allegat. 54. num. 75. Capitulum, Se-
de vacante, cōsentim præflare non pro-
hibetur, quoniam actus iuridictionis est,

que

quæ in eo vbi non est Prelatus resideret, Calderin. conf. 4. de tute patron. Ricci. in præ. for. Ecclesiast. decif. 180. num. 149. Vi-
ulan. vbi proximé, num. 26. qui eos refert,
& cum eis teneat videtur, licet contrarium
probet Gratian. discept. cap. 303. a. num.
10. De aliis, quæ hoc pertinent, confusa Viulan. d. cap. 1. a. n. 13. Barbol. d. alleg.
71. ex n. 15.

Num. 10.

120 Vtrum professor ius patronatus Ec-
clesia familiaris, vel mixti possit illud
alienare in præjudicium vocatorum? doc-
cent Molin. sup. 31. Sanch. d. dub. 92.
num. 2. 3. Lotter. d. que. 11. n. 4. cum alijs,
Garcia d. cap. 9. n. 69. Viulan. cap. 2. ex n.
10. & cap. 9. n. 7. cum quo distinguendum
est, nam qui primùm ius patronatus ob-
tinuit ab Ecclesia, propria pecunia expé-
sa iure permititur, vt possit suis de-
dientibus præjudicare. Sed si illud per suc-
cessionem a fundatore obtinuit, non va-
lebit de ipso disporere cum detimento
eorum, qui de familia fuerint. Ex quo iu-
dicio num. 16. colliges differentiam inter
patronatus gentilium & familiare,
quam notat cum multis Viulan. post. cap.
2. num. 27. lib. 14.

121 Nota, quod in ius patronatus gentilium,
seu familiare succedit in capita,
in hæreditarium in filipes, vt obseruat
Viulan. cap. 1. num. 58. cum seqq. Lotter.
sup. ex num. 123. Quid de mixto? idem
quod de gentiliori dicendum videtur.
Quando succedens in maioratu ius patronatus
consequatur late explicat Molin.
d. cap. 24. n. 27. An succedit Monasteriū,
quod patronus ingreditur vide apud
Sanch. dub. 93. n. 19. Viulan. cap. 2. a. num.
61. Præterea sciendum est in iure patronatus
esse locum representationis, maximè
si iure primogeniti deferatur, de quo
per D. Couar. practicar. cap. 38. n. 13. Ro-
bles de Salcedo de represent. lib. 3. cap. 19. a.
n. 72. vbi plures, Molin. de primogen. lib. 3.
cap. 7. n. 19.

Ver. Sexto, ab eadem.

122 Si quis, pluribus institutis, decedens,
vni ex illis præcipiat, vt Ecclesiæ ex suis
bonis hæreditarij confruat, hærede adi-
ficante post mortem testatoris, ius patronatus
Ecclesiasticum omnibus hæredibus
commune est. Ita cū D. Couar. tenet Pat.
Voz. in opuscul. tract. de redditibus cap. 2.
§. 2. dub. 19. in fine, Sanch. consilior. moral.

Ec 2. sed

lib. 2. cap. 3. dub. 93. numer. 13.
Sed cōtraria sententia Roch. Curt. qual. 123
refert D. Couar. non leui bus incitatur ra-
tionibus, & fundamētis, pro quo facit pri-
mum regula secundum in naturā ff. de reg. iur.
Cum enim testator decreverit, quod hæ-
res solus grauatus expensarum dispensū
sufficeret, credendum est, voluisse, ac cū
duntaxat commodum patronatus Ecclæ-
siae pertinet, vt ibi sit honor, vbi onus
esse præcipitur, vt distinet Imperator in l.
fin. §. Sed cum in securam, C. de fuit, & in §.
mīc. in l. delegit. patron. tut. facit cap.
adversus 7 in fine de immunit. Ecclesiæ. Nec
inqualitas erga hæredes præsumēda est
ex testatoris voluntate, argument. l. §. plus
vibus 45. ff. delegat. 2. D. Couar. sup. lib. 1. c.
13. n. 9. vers. Sexio subinfetur.

Secundum, quia ius patronatus a de-
functo non prævenit, sed ex gratia adi-
canti iure conceditur, cap. 1. & per se de-
ire patronat. Lotter. sup. lib. 2. n. 26. Vi-
ulan. lib. 1. cap. 1. n. 33. atque ita cohæ-
redes nihil consequuntur ex eo, quod
fundatora defuncto nō habet. Nec inter-
erit, si respondeatur, quod ius patronatus
potius cœlerum cōcūsum testatori, cuius
pecunia templum & eccliam illi, quam hæ-
redi, qui nulla in liberalitate exercet, l.
num ex familia 69. §. 1. ff. delegat. 2. Maxi-
mè quia quod per alios facimus, nos fa-
cere videamus. l. §. De cōf. ff. de vi. & vi
armat. Cum ea solutio elidatur, tam quo-
nam ius patronatus non tribuitur man-
danti & defuncto, sed in immediate cō-
stituenti, Seraphin. decif. 27. Lotter. vbi
proximé, num. 16. Tum quia sumptus non
sunt ex bonis defuncti, sed hæredis, in
quem per adiunctionem, transierunt l. cum
hæredes 23. ff. de acquirend. posse. & cum in
id tempus dispositionem mandans con-
sulerit, quo lá bona essent successoris ex
eis præsumpta volūtate patronatus adi-
ficari defertur, poterat etenim præci-
pe, vt ex hæreditate ipsa deducatur ad
Ecclesiæ adiificantem, quo casu doctri-
na D. Couar. procudubio procederet,
quoniam vnius hæredis industram testa-
tor elegisset ad opus.

Terrium, p̄a ceteris virget argumentū 125
sumptu iure patronatus libertorum,
quo visor etiam Lotter. vbi proximé, nā
seruus proprius testatoris, si manumittat
iuriū eius ab hæredi, vel legarario,
nō efficitur libertus orcius, sine cōfundi

- sed solius manum mortis. l. qui ex causa 29.
ff. de bon. libertor. l. i. ff. de bon. posse. cōt. tab.
libert. l. 3. in princip. ff. de suis & legit. heredib.
qui autem ins. singul. reb. per fiduci-
commis. Crēdit. Lotter. sup. & omnes communi-
niter. Iguit eodem modo costruens Ecclesiam
ex præcepto antecelsoris solus
patronatum obtinebit, qui non lubent,
led exequenti tribuitur.
- 126 Quartūm, tandem, vt alia omittra-
mus, perpendendum est, verum non vi-
deri, quod pro opposita opinione suppo-
nitur, vide libet Ecclesiā nomine testi-
ris construi, quoniam hæres licet volun-
tatem defuncti adimplat, proprio no-
mine agit, quemadmodum, qui in suis
manumit, præfertim cum hæres, &
defunctus vñ eademque persona existi-
metar. l. fin. C. de hered. instituend. Auth. de
incuriār. à morient. prefatio in princip.
Vnde alieno nomine adificare dici non po-
test, et si adificium cedat in spiritualem
iubentis utilitatem, & ad ipsius memori-
am apud homines commendandam, l.
6. tit. 10. p. 1.
- 127 Superest, ut satisiat responso Consul-
ti in l. his consequenter 18. 9. 1. vers. Sed &
cum monumentum ff. famili. exciscund. cui si-
mile est in l. Quintus Mutius 7. 9. 1. ff. de
ann. legat. quo maximè opinio contraria
falcitur, sed earum decisionum vera ra-
tione intellecta, confitabit ad rem, de qua
agimus, ea iura minimè pertinere. Est
igitur præmitendum, monumentum
nihil aliud esse, quam adificium lepu-
lchrus adhærens ad munimen eorum, vel
ad memoriam defunctorum, qui ibi con-
dantur, quo magis cadavera honorentur.
l. 2. 9. monumentum, l. funeralis sumptus 37.
9. fin. ff. de religios. & sumptib. funer. & ideo
in l. l. Quintus, dicitur hoc ad authorita-
tem defuncti pertinere. Testator autem
habet lepulchrum hereditarium non
munitum, nec decoratum, in quo ipse
humanus erat, iusisque vni ex heredi-
bus, vt ibi faceret monumentum, quod
fieri cohæredum interesse, merito Con-
sulti responderunt, quia cum tali lepu-
lchrus ad illos spectaret, l. familiaria s. ff.
de religios. & sumpt. funer. illud munitum,
exornatumque esse, eis expediebat, nec
poruit monumentum adificari tantum
acquiri, cum lepulchrum, à quo erat inle-
parabile, cōmune omnibus heredib. so-
ret, maximè quia, quicquid solo inadifi-

AD CAPVT

Decimumnonum.

SUMMARIUM.

¹ Authores videntur recensentur.

² Plures ad eandem rem ex contractu actio-
nem habere, quibus modis contingat, &
quis preferatur, n. 3.

⁴ Deciso l. quoties, C. de rei vendicat. præter
emptionem in similibus contractibus lo-
cum habet.

⁵ Ratio ad eam constitutionem redditur.

⁶ Sufficit traditio facta, vt ea lex procedat,
quod limitatur, ad n. 12.

13 Ven-

- ¹³ Vendens eandem rem duobus in solidum
ei, qui succubuerit, ad interesse obligatur.
¹⁴ Obligatus ex venditione ad rem traden-
dam ad il prectè compellitur, si facul-
tatem traxerit habuerit, ad n. 18.
- ¹⁹ Constitutione l. quoties, non obtinet, rbi
domini absque traditione ipso iure trans-
fatur.
- ²⁰ Nec in spirituilibus, & n. 21. 22.
- ²³ Ecclesiā mente non admittitur eadē con-
stitutio, ad n. 25.
- ²⁶ An in contractibus Principis ea constitu-
tio locum habeat, & quando transfera-
tur in eo iure possessio in contrahentem
cum Princ. e, ad n. 35.
- ³⁶ Concessio eiusdem rei, vel venditio à Prince-
pice duobus facta quando valeat, & remis-
sive.
- ³⁷ L. quoties, C. de rei vendicat. in Ecclesiā.
& Ecclesiasticis venditibus procedit
limitatur, n. 38.
- ³⁹ Non possit quādō posterior emptor pri-
orem alienationem cognovit.
- ⁴⁰ Nec si posterior cui res traditur habeat ti-
tulum iuratum, & prior contrahens
onero. m.
- ⁴¹ Duobus eadē in diverso tempore vendi-
ta, & tradita, in dubio præsumitur in
possessionem prius venisser, qui in con-
tractu precessit.
- ⁴² Ex duobus emptoribus eiusdem rei ille
preferat, qui prior satisficerit venditori,
et si alter possessionem antea obi-
nuerit.
- ⁴³ Limitatur, si vendor dominus non sit.
- ⁴⁴ Emens cum pacto de non alienando & hy-
pothesi, aut cum eo sola pacto ac praefi-
catur post & ementi, ac possessionem adi-
plicent, ad n. 48.
- ⁴⁹ L. quoties, in pignoribus non procedit.
- ⁵⁰ Res vendita, & tradita à non domino, si
hic deinde dominus efficiatur, vendor
ex traditione facta dominum querit.
- ⁵¹ In locatione an locus sit d. l. quoties, ad
num 54.
- ⁵⁵ Quid in contractibus iuramento vallatis,
ad num 59.
- ⁶⁰ Que dam circa eandem constitutionem ob-
seruantur, usque ad fin.

De interpretatione l. quoties, C. de rei vendicat.

¹ Ut plenissimè comprehendatur omnia
circa decisionem l. quoties 13. C. de rei ven-

- dicat, de qua D. Conar. sub capite isto, ex-
pediit contulere Greg. Lop. in l. 50. tit. 5.
part. 5. & ibi Hermosill. glos. 1. com seqq.
Merlin. de pignorib. lib. 4. quæst. 30. Anton.
Gom. variar. lib. 2. cap. 2. num. 20. Gutier.
de iurament. confirmator. part. 1. cap. 30. Au-
gust. Barbot. in collectan. ac d. l. quoties.
Mozzi. de contractib. tit. de empt. cap. de na-
turalib. exemption. & n. 33. Thetet. quæst. foren-
s. lib. 4. q. 64. Pat. Molin. de iust. tract.
2. disp. 369. Lelsi. cod. tract. lib. 2. cap. 21.
dub. 20. ex num. 140. Dicattil. de iust. lib. 2.
tract. 9. disp. 1. dubit. 8. Cara. Lug. in simil.
tract. tom. 2. disp. 20. seft. 11.

Varijs modis contingere potest, vt ex 2
contractu emptionis, vel alio plures ad
eandem rem habeant actionem. Primo,
quando duobus univires pro parte ven-
duntur, aut simpliciter, quia etiam pro vi-
vili usque distracta censetur, argu-
ment. l. suffundus 16. 9. Si duo, ff. de pignor.
Greg. Lop. in d. l. 50. tit. 2. & hoc calu tra-
ctio. sue vni, sue alteri bat, nulli ius ad
suam portionem auferunt, l. si debitor 10.
ff. de pignorib. ex quo constat d. l. quoties,
ad hoc aptati non posse. Secundo, si plu-
res sunt emant fundum incolou, & om-
nes ad petendum veniant ante traditio-
nem, concursu inter eos partes fient, vt
in similibus fieri solet, l. 1. 9. Interdum, ff.
de vsu. n. 1. accrescenda. l. coniunctim 78 ff. de
legat. 3. l. finita 14. 9. Cum autem plures, ff.
de damn. infect. Seu si aliquis prior posse-
sionem manescatur ille proculdubio poti-
tor habebitur, ex d. l. quoties, quæ abique
difficiliter hic processit. Greg. Lop. rbi
proxime.

Tertio, potest prædictum diuerlo tempore
in solidum duobus vedi, & ante traditio-
nem qui prior est tempore, potior est
iure, l. 7. tit. 9. p. 7. rbi Greg. Lop. glos. nr.
Lelsi. sup. n. 140. Dicattil. n. 261. Cara. Lug.
n. 163. Quod si tragium fuerit aliqui, il-
le, etiā si litmo contraxerit, obtinebit, qui
primus possessionem adeptus est, vt p. o-
batur in d. l. quoties, l. qui tibi 6. C. de hered.
vel action. vend. l. 50. tit. 5. p. 5. & docent
Cattil. controveriar. lib. 5. c. 80. n. 25. The-
tetus. sup. num. 1. Aut. Gom. rbi proxime.
Dicattil. num. 262. Cara. Lug. num. 104.
Menoch. cons. 122. num. 78. Gutier. num.
1. Bachin. controveriar. lib. 2. cap. 33. in pris-
cip. Ceull. commun. tom. 2. quæst. 756. num.
48. Merlin. num. 1. Pat. Molin. num. 2.
Mozz. num. 33. Hermosill. num. 1. Lelsi.
Ee 2. num.